

blande mig i det, hvilket jeg heller ikke på noget tidspunkt kunne finde på at gøre. Men det er givet rigtigt, når fru Anne Baastrup fremfører her, at Frankrig konsekvent udviser illegale indvandrere, og det er også rigtigt, at Tyskland har en restriktiv og konsekvent politik på det her område.

Men så er spørgsmålet: Hvad fører det til? Fører det så til, at de pågældende forlader Frankrig og Tyskland og vender hjem igen? Nej, det gør det ikke. Det medfører, at de pågældende tager til det forjættede Danmark, der flyder med socialkontorer og velfærdsydelser kombineret med en slap udlændingelov. Det er konsekvensen, og vi ved jo, at det også vil blive konsekvensen, i og med at disse illegale indvandrere i dag er klar til at betale 40.000 kr. for at blive smuglet ind i Danmark. Det siger lidt om interessen for at få lov til at komme til Danmark, og den interesse er et meget fint billede på, hvad der vil ske i det øjeblik, hvor man åbner grænsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo tidligere fremgået, at vi ikke må bruge udtrykket de forenede Fremskridtspartier, men vi må i hvert fald nok måske have lov at bruge udtrykket de forenede Schengenmodstanderpartier. Hvis man prøver at se på, hvem der har mest orden i argumentationen, må jeg sige, at det er med al respekt fru Anne Baastrup, for SF var jo i sin tid modstander af det indre marked, var modstander af den frie bevægelighed, var modstander af den uhæmmede trafik over grænserne, som det indre marked medførte, og stemte i 1986 nej til det indre marked.

Fremskridtspartiet derimod har hele tiden hævdet at være indædt fortalere for det indre marked. Selv om det var unionsmodstander, var det en stor fortaler for det indre marked undtagen på persontransportens område; dér ville man pludselig ikke have det mere.

Jeg vil gerne høre fru Anne Baastrup, om det er rigtigt forstået, at det er sådan, at det er en naturlig konsekvens af, at SF har været modstander af det indre marked lige siden 1986, at det også nu er modstander af Schengensamarbejdet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det vil jeg med stor fornøjelse bekræfte fru Elisabeth Arnold i, og så vil jeg også godt bekræfte

hr. Kent Kirk i, at det er Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis grundlæggende opfattelse, at der skal et jerntæppe ned i Sønderjylland og også lidt omkring Lolland-Falster for at sikre, at personer ikke kommer ind.

Men alt det andet er de fuldstændig ligeglade med; jeg tror i virkeligheden, de går ind for miljøfarligt affald her i landet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Den sidste sløjfe burde fru Anne Baastrup nok have undladt. Jeg ved, at på nuværende tidspunkt er Folketingets registreringssystem så langt med, at det står sort på hvidt, hvad hr. Kim Behnke sagde i sit indlæg, og hvis man padler tilbage, vil man se, at han netop sagde, at indførslen af miljøfarligt affald også var et af de områder, som vi satsede meget på at der skulle være en skrapper kontrol med.

Så den bemærkning regner jeg med, at fru Anne Baastrup hermed har trukket tilbage.

Elisabeth Arnold (RV):

Forespørgerne til dagens forespørgselsdebat synes at have glemt, at vi har haft adskillige debatter her i Folketingssalen om Schengensamarbejdet. Vi har haft adskillige forespørgsler, og vi har gentagne gange vedtaget dagsordener, der beskriver Folketingets holdning til dette spørgsmål. Men for referatets skyld vil jeg da godt kort rekapitulere, hvad Schengenaftalen går ud på:

Den går ud på, at man tager konsekvensen af det indre marked og siger, at man skal betragte alle Schengenaftalens lande som områder, hvorimellem der ikke findes faste grænser, hvor der altså er fuldt lovlig passage, og hvor man ophæver den interne grænsekontrol.

Til gengæld skal man betragte områdets ydre grænser som grænser, der skal observeres og bevogtes betydelig grundigere, end man gør det med de indre grænser i dag. Det vil altså sige, at man får et område, hvor man kan bevæge sig frit, hvis man ellers har lovligt ophold i en af medlemsstaterne.

Hvorfor bør Danmark være fuldgældigt medlem af Schengensamarbejdet? Det er Det Radikale Venstres mening, at det skal vi, og det mener vi især er blevet påtrængende, efter at EU blev udvidet med Sverige og Finland. Det ville se ejendommeligt ud, hvis Sverige og Finland og Tyskland, altså tre af vores nærmeste samarbejdslande, var medlemmer af dette samarbejde